

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm az ünnepélyes tanévnyitónkon megjelent valamennyi kedves vendégünket!

Köszöntöm az ünnepélyünket érdeklődésükkel megtisztelő szülőinket, nagyszülőket, kollégáimat, és üdvözöllek benneteket kedves Gyakorlós Polgárok, és megkülönböztetett figyelemmel köszöntöm az iskolánkba ma belépő első osztályos tanulóinkat!

Szeretett messze előre tervezni. Barátai, ismerősei ezért becsülték, de kicsit különnek, furának is tartották. Olyannak tűnt, mintha mindig előre dolgozott volna... Nem nagyon értették, hogy miért nem inkább az aktuális ügyekkel, problémákkal foglalkozik.

Amikor a férfit megkérdezték, hogy miért teszi ezt, egy parányi történettel válaszolt:

Már jócskán tavaszodott, amikor a csiga egy hűvös, szeles reggelen elindult a nagy cseresznyefa sudár égbetörő törzse felé. Az alsó ágon ülő kis veréb érdeklődve figyelte a fejleményeket. Egy idő után lekiáltott:

- Hogy milyen buta vagy te csiga! - Hát nem látod, hogy még csak most kezdenek zöldülni a cseresznyék?

- Nem tesz semmit –jött a fa tövéből a válasz-, mire én felérek, addigra gyönyörű pirosak lesznek. /PRÉD 9,11 nyomán/

Egy nap múlva szeptember lesz. Szeptember, és ezzel együtt nem ismeretlen módon újra megnyílnak az iskola kapui. Elindulunk, hogy a most zöldülő cseresznyéket elérhessük, és amikor elértük az év végi számadás alkalmával, gyönyörű pirosokról szólhassunk.

Az iskola nem most kezdődik el, hiszen már régen van. A közös munka, az újbóli közös munka azonban most veszi kezdetét. Vidámak vagyunk, ki-ki mennyire kipihentek, megerősödöttek, és izgatottan türelmetlenek. A vidámság már egy héttel ezelőtt beköltözött az iskola falai közé, hiszen harminckét kis Morzsa barátkozott egymással, az iskolával, és az őket későbbiekben szerető gondoskodással fogadó tanítókkal, tanárokkal, nevelőkkel.

Hogyan is teltek az utolsó percek, és a nyár? Munkával... Az Európai Unió és a Magyar Állam, és a Szeged-Csanádi Egyházmegye támogatásával 103 millió forintos energetikai beruházás kezdődött meg a nyári időszakban, amely a most jövő parányi kellemetlenségeket követően valóban méltóvá teszi intézményünket –külsőjében is-, a Minta jelző használatára. Oly sokszor és oly sokféleképpen mondtam el korábban, hogy nem az épület, hanem az épületben munkálkodók teszik különössé, és értékessé a Gyakorlót, a Gyakorló Általános Iskolát, és Óvodát. Azok a szakemberek, akiknek a tudása, embersége, szigora, következetessége, és mosolya ad valami olyan többletet, parányi finomságot, ami azt az álmod

formálja meg, ahol minden nap egy élmény –néha negatív élmény is becsúszik- és ahol „JÓ GYEREKNEK LENNI”. Egy parányi boldogság, egy parányi mosoly, egy parányi bölcsességben való gyarapodás, egy lehetőség.

Rohanva, lihegve jött szembe vele a barátja. Ha meg nem állítja, észre sem veszi, annyira, de annyira rohanva.

-Hova szaladsz ennyire? – szólította meg csodálkozva.

-Futok a boldogságom után. –válaszolta kifulladásra a másik.

-Biztos vagy benne, hogy a boldogságod előtted fut, és üldöznöd kell?! Nem lehet, hogy mögötted sétál, és hogyha egy pillanatra megállnál, utolérne?! Vigyázz, nehogy te fuss el előle... /Jób 14,1 Hézsér Gábor nyomán/

Egy pillanatra meg kell állnunk! A fejnek, a szívnek, hogy boldogság áraszthassa el. Nyolc osztályos gyakorlóiskolaként nagy lehetőségek, nagy kihívások, és régen akart beteljesülésnek kell jellemeznie a munkánkat. Türelemmel..., türelemmel és alázattal viselve a sikereket, és éppen úgy a kudarcokat is.

Sokáig foglalkoztatott –bár nem különösképpen-, hogy mit mondanak rólunk mások, kívülről. Ma tudom, hogy semmi más nem fontos, minthogy mit gondolunk mi magunkról, közösen, belülről. Jó, hogy együttgondolkodunk, végre együtt gondolkodunk. Cselekszünk...Szülő, nevelő, gyerek, fenntartó. Valami ilyesmiben áll a nagy titok, amit oktatásnak, nevelésnek nevezünk.

Kedves első osztályos Morzsókák!

Ha most újra első osztályos lennék –persze nem ebben a méretben-, biztos hogy a legerősebb érzélem bennem az izgalom, a félelem, és a kíváncsiság lenne. Az izgatottság maradhat, hiszen egy izgalmas kaland kezdődik, de félelemre semmi ok, hiszen a jó iskola gyermekbarát, játékos, élmény és értékközpontú, szeretetteljes és odafigyelő.

A legfőbb érték számunkra ti vagytok! De hogy éreztétek a szeretetünk nyelvét, a szeretet nyelvének, egy bátorító érintést fogtok érezni, egy bátorító gondolatot fogtok hallani, néha következetes intéseket, gyakran megköveteléseket, néha parányi szigort, egy szerető ölelést, és egy egymás tenyerébe csapást, amikor jól dolgoztunk, leküzdöttünk akadályokat.

Gál Ferenc Főiskola
Szarvasi Gyakorló Általános Iskola és Gyakorlóóvoda, Bölcsőde

5540 Szarvas, Szabadság út 6-8.
Telefon: 66/312-332, 66/311-511/3118-as mellék
Fax: 66/311-550, E-mail: gyakorlo@gff-szarvas.hu

www.gyakorloovi-suli.hu

Akadályok mindig voltak és lesznek is. Ez van. A küzdés a kulcs. És legyen a nyolc év kacagás, derült egymás szemébe nézés, olykor bátorító egymásra mosolygás, és legyen bátor menetelés a számok, a betűk, a gondolatok birodalmába.

Kedves Nevelőtársaim, Szeretett Kollégáim!

Köszönöm, hogy vagytok ennek az intézménynek. Nem is olyan sok nappal ezelőtt közösen, munkásruhában szorgoskodtunk együtt, hogy a megérkező gyerekek az itt zajló örömteli munkálatok ellenére semmit ne vegyenek észre, hanem az elmúlt éveknek megfelelően nyugodtan kezdhessék meg a nevelési és tanévet.

Szeretem a veletek való együttgondolkodást, együttcselekvést, szeretem a szakmai vitákat, gondolatcserét, és szeretném –ha rajtam múlna- hogy varázsütéssel könnyíthessek a munkaterheiteken, az emelkedő fizetéseket még egy kicsit tovább emelhessem, de... Régi óta nem ezért csináljuk!

Az elmúlt években felülkerekedtünk a kishitúségen, összeraktuk mindazt, ami a Magyarországon működő gyakorlóintézményeket, gyakorlóóvodákat, gyakorlóiskolákat különlegessé, többé teszi. Szerető „gazdára”, pártfogóra találtunk a katolikus egyházban, és változatlan megbecsülését élvezzük a szülőinknek, Szarvas városnak, hiszen megtisztelnak és bizalmukat adják, amikor hozzánk íratják gyermeküket.

Közületek sokan nem gondolták volna, mégis alázattal szolgáltak, hogy az elmúlt három évben azzal küzdünk, hogy a nagy számú beiratkozást kezelni tudjuk. Az ebben az évben induló harminckét fő elsős gyermek két tizenhat fős csoportban, és az előző évek beóvodázási és beiskolázási eredményei mutatják, hogy minden bukkanó ellenére megy ez a szekér, ha olyan emberek húzzák, akikre biztosan, mindig és minden körülmény között számíthatok. 124 óvodásunk 5 csoportban és 155 iskolásunk 6 osztályban kezdi meg a tanévet.

Szeretettel köszöntöm ennek a fogatnak az új tagjait, azokat a kollégákat, akik a 2014/2015 tanévben csatlakoznak a Gyakorló csapatához. Köszöntöm Litauszkiné Erki Katalin kollégánkat, aki a Fő téri Általános Iskola megbecsült éveit után nálunk kezdi meg a tanévet matematika-kémia szakos tanárként, az ötödik osztályosaink osztályfőnökeként. Szeretettel és megbecsüléssel köszöntöm Gulyásné Dékán Klára testnevelés-német-földrajz szakos tanárnőt, aki középiskolai tanárként itt folytatja pályáját.

Köszöntöm régi új kollégánkat, aki a Gyakorlónak valamikori kiváló karaktere volt, de a mai Gyakorlónak is mindennapi részese, Lestyán Erzsébet tanítót, főiskolai tanársegédet,

Gál Ferenc Főiskola
Szarvasi Gyakorló Általános Iskola és Gyakorlóóvoda, Bölcsőde

5540 Szarvas, Szabadság út 6-8.

Telefon: 66/312-332, 66/311-511/3118-as mellék

Fax: 66/311-550, E-mail: gyakorlo@gff-szarvas.hu

www.gyakorloovi-suli.hu

tehetséggondozó szakértőt, aki óraadó tanítóként kapcsolódik be az első osztályosok munkájába a tanév kezdetével.

Azt kívánom nektek, hogy gyarapítsátok a Gyakorló eredményeit, gazdagítsátok a mindennapjainkat, lélekben, hitben, és szakmaiságban!

Kedves Szülők, Kedves Kollégáim!

Vannak akik azt a kérdést teszik fel, hogy mit hoz a jövő. Nálunk nem ez a kérdés, hanem, hogy mit viszünk a jövőbe?

Tőlünk nem is olyan messze Lakitelken van egy „babaharang”, Amit a Baba-találkozókon a szülők és gyermekek szentmiséjét követően háromszor megkondítanak és mind a háromszor más hangon szól. Az első kondítás a meg nem született babákért van –ekkor szinte jajong a harang. Aztán megkondítják a megszületett gyermekek örömeire – ilyenkor ujjong! A harmadik kondítás a szülők, nagyszülők, nevelőszülők tiszteletére van; akkor olyan méltóságos a hangja.... Tisztelet a szülőknek, nevelőknek, hogy azt adják a gyermekeknek, amit Isten segítségével megteremteni képesek voltunk, vagyunk!

Segítsétek, segítsük, vezessétek, vezessük kézenfogva, óvva-védve, hitben és szeretetben gyermekeinket, azon az izgalmasan szép felfedezőúton, amit egész egyszerűen nevezünk Emberré válásnak. Ragyogjon a fény, a melegség ebben a tanévben is, legyen mindig egy kedves szavunk, egy érdeklődő néhány percünk, nem magunkért, hanem a gyermekünkért, gyermekeitekért! Problémákat nem a Facebookon, twitteren, nem a piacon lehet megoldani, hanem itt. Együtt. Közösen. Egységben.

Olyan munkában vagyunk, mint a csiga -na nem a tempót illetően, hanem az előre látó bölcsességet szem előtt tartva-. Vannak „kis verebek”, csacsogóak, hol erre, hol arra, felbukkanva az életünk legváratlanabb pillanataiban, akik sürgetnének, de nincs megfelelő bölcsességük látni azt, hogy a pirosuló cseresznyék megérésére pont ott leszünk, pont akkor, pont úgy, és pont ahogy kell...

Zsófi a tanévzárót megelőzően feszülten várta azt a pillanatot, amikor bezárom az előző tanévet. Most talán nem akkora izgalommal várja, hogy megnyissam, de akkor is meg fog történni.

Boldog, kiegyensúlyozott, reményeket, vágyakat beteljesítő, dolgos új tanévet kívánok mindenkinek, s ezekkel a gondolatokkal a 2014/2015. évi tanévet megnyitom.

Köszönöm, hogy meghallgattak! Hiteles szívet adjon nekünk az Úr!